

CHAPTER – 46

அரிக்கமேடு அகழாய்வில் பழந்தமிழரின் அறிவியல் தொழில்நுட்பம்

து. இராமலிங்கம் எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., பி.எட்.,
உதவிப்பேராசிரியர், முதுகலை – வரலாற்று ஆய்வுத் துறை,
ஈ.வெ. இரா. அரசு கலைக் கல்லூரி, திருச்சி
இ.மெயில் : ramalingamd1978@gmail.com

முன்னுரை

வரலாறு கற்பது, படைப்பது என்பது அறிவு வளர்ச்சிக்கு மட்டுமன்று, ஆன்ம வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படையாக அமைகின்றது. அதனால் தான் பாரதியாரும் “சரித்திரத் தேர்ச்சி கொள்” என்கிறார். வரலாற்றின் ஒரு பிரிவான அகழ்வாய்வு பண்டைய நாகரிகத்தின் பல்வேறு கூறுபாடுகளை வெளிக்கொணரும் துறையாகச் செயல்பட்டு வருகின்றது. இத்தகைய அகழ்வாய்வின் மூலம் வெளிப்படும் தொல்பொருட் சின்னங்களால் தான் வரலாறு சிறப்பாகத் துவக்கம் பெறும் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். தமிழகத்தில் நடைபெற்றுள்ள தொல்லியல் ஆய்வுகளும் அகழ்வாய்வுகளும், பழந்தமிழ் மக்களின் பொருளாதார மேம்பாட்டினையும், கலைமேம்பாட்டினையும், கைத்தொழில் திறத்தினையும் பல அரிய ஆதாரங்களால் விளக்குகின்றன. இவற்றுள் சில ஆதாரங்கள், பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற செய்திகளைப் பெரிதும் ஒத்திருக்கின்றன. குடிமக்கள் பலர் மேற்கொண்டிருந்த பலவகைப்பட்ட கைத்தொழில்களின் நுணுக்கங்களைப் பற்றிய புதுமையான இதுவரையும் தெரியாத பல உண்மைகளை இந்த அகழ்வாய்வுகள் புலப்படுத்தியுள்ளன. தமிழகத்தில் மிகவும் பழைமையான பகுதி தொண்டை மண்டலமாகும். பழங்காலத்தைச் சேர்ந்த ஓவியம், சிற்பம், கோயில்கள், ஈமத்தாழிகள் ஆகியன இப்பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. தொண்டை மண்டலத்தில் உள்ள திருவள்ளூர் மாவட்டம், பூண்டி நீர்த்தேக்கத்தை ஒட்டிய பகுதி தமிழகத்திலேயே மிகவும் பழைமையான பகுதியாகும். ஒரு லட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே மனிதர்கள் வாழ்ந்தமைக்கான தொல்பொருட் சான்றுகள் இப்பகுதியில் கிடைத்துள்ளன. கற்காலத்தைச் சேர்ந்த பல கல்லாய்வுகள் இப்பகுதியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன¹. இத்தகைய பழைமையான பகுதிகளுள் ஒன்றுதான் அரிக்கமேடு, வரலாற்றுக்கு உட்பட்டகாலத் தொல்பொருட் சின்னங்களும் (கி.மு.1000 – கி.பி.500) அரிக்கமேட்டில் கிடைப்பதால் தமிழக வரலாற்றில் அரிக்கமேடு அகழ்வாய்வு சிறப்பிடம் பெறுகிறது.

ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றம் அந்நாட்டு மக்களின் தொழில் முன்னேற்றத்தைக் கொண்டே கணக்கிடப்படும். பண்டைத் தமிழரின் தொழில்நுட்பத் திறன்களைத் தொல்பொருட் சான்றுகளும் புலப்படுத்துகின்றன. மனிதனின் தேவைகளும் ஆசைகளுமே அவனுடைய தொழில் நுட்ப அறிவுக்கு அடித்தளமாகும். கிரேக்க மொழியில் டெக்னோ (Techno) என்னும் சொல்லும் லோகோ

(logos) என்னும் சொல்லும் இணைந்து டெக்னாலஜி என்னும் சொல் தோன்றியது. இன்றைய அறிவியல் யுகத்தில் தொழில் நுட்பம் என்பது அறிவியல் துறைகளுள் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. பண்டையக் காலத்தில் வாழ்க்கைகுத் தேவையான பொருட்களை உருவாக்குவதும் அவற்றைப் பயன்படுத்துவதும் என்னும் நிலையிலேயே தொழில்நுட்பம் அமைந்திருந்தது. கருவிகளை உருவாக்கும் போதே அத்தொழிலுக்கான தொழில் நுட்பமும் சேர்ந்தே வளர்ந்து வந்துள்ளது. அரிக்கமேட்டுத் தொல்பொருட் சான்றுகள் பழந்தமிழரின் தொழில்நுட்பத் திறன்களை அறிவியல் முறையில் காட்சிப்படுத்த வல்லன.

அரிக்கமேடு பெயர்க்காரணம்

அரிக்கமேடு பெயர்க்காரணம் பற்றிப் பல ஆய்வாளர்கள் வெவ்வேறு கருத்துகளை வெளியிட்டுள்ளனர். ‘அரிக்கமேடு என்ற பெயர் ஏற்பட்டமை குறித்து விளக்கும்போது அருக்குமேடு (Mound of ruins) அல்லது அருகுமேடு (Mound on River bank) என்பதன் திரிபாகலாம் என்று கே.ஆர். சீனிவாசன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.² ஆற்றங்கரை அருகே அமைந்துள்ள மேடு என்னும் பொருளில் அரிக்கமேடு (அருகுமேடு) வழங்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று அவர் கூறியுள்ளார். ‘செஞ்சி ஆற்றின் கிளை நதியான அரியாங்குப்பத்தாறு என்னும் காயல் பெருக்கத்தால் (வெள்ளநீர்) அறுந்தோடியும் அணையப்பட்டும் உள்ள மேடு அருகுமேடு எனப் பெயர் பெற்றது என கருதலாம்.³ கி.பி. 100–200 ஆம் ஆண்டிற்கு உட்பட்ட காலகட்டத்தில் இப்பகுதியில் நடைபெற்று வந்த புத்தர் வழிபாடு காரணமாக (அரிங்கன்- புத்தன்) இப்பகுதி அரிங்கன்மேடு என்று அழைக்கப்பட்டுப் பின்னர் காலப்போக்கில் அரிக்கமேடு என்றாயிற்று என்று கூறுவாரும் உள்⁴ வரலாற்றுப் பின்புலத்தின் அடிப்படையில் நோக்கும் போது அரிக்கமேடு என்னும் பெயர் சமண சமயக் கடவுளான அருகனோடு தொடர்புடையது என்பது புலனாகும். அரிக்கமேட்டுப் பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சமணத் தீர்த்தங்கரரின் சிலை இக்கூற்றை உறுதி செய்ய வல்லது⁵. சமண சமய ஆக்கிரமிப்பின் அடிப்படையில் களப்பிரர்களோடு தமிழகத்தில் நுழைந்த அருகன் வழிபாடு பொதுவான பகுதியில் நிலைபெற்றதால் பெயர் மறைந்து இப்பகுதி அருகன்மேடு என்று அழைக்கப்படலாயிற்று. அருகன் மேடு என்னும் பெயரே காலப் போக்கில் மருவி (அரிக்கமேடு-அருகன் மேடு-அருக்கன்மேடு-அரிக்கன்மேடு-அரிக்கமேடு) என்று வழங்கி வரலாயிற்று. கருக்கல்-கரிக்கல். அருவாயில்கால்-அரிவாக்கால், அறுகம்புல்-அறிம்பில்லு ஆகிய புதுவை வழக்காறுகள் இதற்கான சான்றுகளாக அமைந்து மொழியியல் பின்புலத்திலும் இக்கூற்றுக்கு வலிமை சேர்க்கின்றன.

அரிக்கமேட்டு அகழாய்வு வரலாறு

கி.பி.1779 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு வரை அரிக்கமேடு ஒரு பழமையான வரலாற்றுப் பெட்டகம் என்னும் உண்மையை யாரும் அறிந்திருக்கவில்லை. இப்பகுதியின் பழமையான வரலாற்றுச் சிறப்பை முதன் முதலில் வெளி உலகுக்கு உணர்த்திய பெருமை லெழாந்தீய் (Le Gentil) என்னும் பிரஞ்சுக்காரரையே சாரும். இவர் கி.பி. 1769-ல் அரிக்கமேடு, வீரம்பட்டினம், காக்காயந்தோப்பு, தேங்காய்த்திட்டு ஆகிய ஊர்களுக்குச் சென்று பார்வையிட்டு வரலாற்றுச் செய்திகள் அனைத்தையும் தொகுத்தார். அதன் பயனாக “இந்தியக் கடற்செலவு” (Voyage dans les mers de l’Inde - 1779) என்னும் தலைப்பில் ஒரு நூலை வெளியிட்டார். அதில் அவர்

அரிக்கமேட்டுப் பயணத்தின் போது அருகன் சிலை ஒன்றை அங்குக் கண்டதாகவும் பழைய புதுவை நகரம் இங்கு தான் இருந்துள்ளது என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁶

1937 -ம் ஆண்டு அரிக்கமேட்டில் இடிந்த நிலையில் உள்ள கட்டடப்பகுதிகளைப் பார்வையிட்ட பிரெஞ்சுக் கல்லூரிப் பேராசிரியர் முவோ துய்ப்ராய் (Jouveau Dubreuil) அங்கு அவருக்கு கிடைத்த அரிய பொருட்களின் அடிப்படையில் “ரோமானியர் இருக்கை” (Ville Romaine) என்னும் தலைப்பில் 1938-ல் லெ செமேர் (Le Semeur) என்னும் மாத இதழில் ஆய்வுக்கட்டுரை ஒன்றை வெளியிட்டு உலகின் பார்வையை அரிக்கமேட்டின் பக்கம் ஈர்த்தார்.⁷

உடைகளுக்கு சாயமூட்டும் தொழில் நுட்பம்

நிலவகைப் பாகுபாட்டில் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்ட பண்டைத் தமிழக மக்களில் குறிஞ்சி, முல்லை நிலங்களில் வாழ்ந்த வர்கள் இலை - தழையாடை அணிந்துள்ளனர். ஆனால் காலப்போக்கில் இயற்கையின் எழிலைக் கண்ட மனிதன் அவற்றைத் தன் படைப்பிலும் கொண்டு வருதல் மட்டுமின்றி வணிக நோக்கத்திற்காகவும் கவர்ச்சிக்காகவும் ஆடைகளுக்கு நிறமூட்டி அழகு பார்த்தான். பொன்புனை உடுக்கை, கருந்துவராடை என்னும் தொடர்களில் சிவப்பு, மஞ்சள், நீலம், காவி, கருப்பு ஆகிய நிறங்களில் ஆடைகளுக்கு சாயம் தோய்த்துள்ள தொழில் நுட்பத்தை அரிக்கமேட்டில் வெண்துகில்களுக்குச் சாயம் ஏற்றப் பயன்படுத்தப்பட்ட இரண்டு சாயத் தொட்டிகள் அகழாய்வில் கண்டறியப்பட்டுள்ளன.⁸

கட்டிடக்கலை - தொழில் நுட்பம்

அரிக்கமேட்டின் வடபகுதியில் நடைபெற்ற அகழ்வாய்வில் பண்டசாலையின் அடிப்படையும், வெளிப்புறச் சுவர்களும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. செவ்வக வடிவம் கொண்ட இச்சுவர்கள் 45மீ நீளமும், 11மீ அகலமும் கொண்டவை. இக்கட்டடப் பகுதிகள் மிகவும் அகலமான சுவர்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பழங்காலத்தில் செங்கற்கள் இட்டிகை என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளன. செங்கற்களின் இடையே மண்சாந்து இட்டுக் கட்டப்பட்டுள்ளது. வெளிப்புறச் சுவர்களின் மீது சுண்ணாம்புக் காரை பூசப்பட்டுள்ளது. நான்கு பக்கச் சுவர்களும் நன்கு ஆழமான அடித்தளம் அமைத்து எழுப்பப்பட்டுள்ளன. அடித்தளம் அமைப்பதற்கு முன் அங்கே மணல் பரப்பியுள்ளனர். இக்கட்டிடத்தின் தரைப்பகுதி அடித்தளம் அமைத்து எழுப்பப்பட்டுள்ளன. அடித்தளம் அமைப்பதற்கு முன் அங்கே மணல் பரப்பியுள்ளனர். இக்கட்டிடத்தின் தரைப்பகுதி அடித்தளத்திலிருந்து ஐந்தடி உயரத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.⁹ அக்காலக் கட்டிடத்தின் கட்டுமானத்திற்கும் உறுதித் தன்மைக்கும் ஏற்ப எலுமிச்சை சாறு, வெல்லம், கடுக்காய், ஆகியவை சேற்றுக் கலவையுடன் கலந்து பூசப்பட்டுள்ளது. இதனால் மழைநீர் உட்புகா வண்ணம் கட்டடம் உறுதியாகக் கட்டப்பட்டிருந்தமை புலனாகிறது. மண்ணை அரைத்துக் கட்டுமான வேலைக்குப் பயன்படுத்திய தொழில் நுட்பம் சங்க இலக்கியத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. சங்கத் தமிழர் கட்டடங்களின் உறுதிப்பாட்டிற்கு மண்ணை அரைத்துப் பயன்படுத்திய தொழில் நுட்பத்தையும் செம்பை உருக்கி ஊற்றி வலுவான கோட்டைகளை உருவாக்கும் செயல் திறனையும் பெற்றிருந்த தன்மையினை,

“சுடுமுரண் முதலைய நெடுநீர் இலஞ்சிச் செம்புறழ் புரிசை செம்மல் மூதூர்”¹⁰ என்று புறநானூறு குறிப்பிடுகின்றது. அரண்மனை, கோட்டை போன்ற பெரிய கட்டுமான பணியில்

மண்ணைக் கையால் அரைத்துக் கட்டுதல் என்பது சாத்தியமாகாது. அதற்கென வடிவமைக்கப்பட்ட அரைவை அந்திரத்தாலேயே அவை செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். அரைமண் இஞ்சி என்று பதிற்றுப்பத்து குறிப்பிடுவதால் அதன் பயன்பாடு புலனாகும்.¹¹ வீலரின் அகழ்வாய்வில் (1946) பழங்காலம், இடைக்காலம், பிற்காலம் ஆகிய மூன்று காலத்தைச் சேர்ந்த கட்டடப் பகுதிகளும் ஒரே இடத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளதால் தொடர்ச்சியான குடியிருப்புக்கள் அரிக்கமேட்டுப் பகுதியில் இருந்திருக்க வேண்டும்.

உலோகத் தொழில்நுட்பம்

அரிக்கமேடு, ஆரோவில், சுற்றுக்கேணி ஆகிய பகுதிகளில் உலோகத்திலான பல் தொல்பொருட்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. தாமிரத்தால் செய்யப்பட்ட கிலுகிலுப்பை (அரிக்கமேடு), இரும்புத் திரிசூலம், வெண்கலத்தால் ஆன மாட்டுச் சலங்கைகள் (ஆரோவில்), தங்கத்தால் ஆன கழுத்துச் சங்கிலி (சுற்றுக் கேணி) ஆகிய தொல்பொருட்கள் புதுவைப்பகுதியில் வாழ்ந்த பண்டையத் தமிழர்களின் உலோகத் தொழில் நுட்பத்தைப் புலப்படுத்துவதாக அமைகின்றன. கருங்கை கொல்லன்¹², உலைக்கூடம்¹³, உலைக்கல்¹⁴, துருத்தி¹⁵, குறடு¹⁶ முதலான சொற்கள் பண்டைத்தமிழரின் உலோகத் தொழில் நுட்பத்தைப் புலப்படுத்த வல்லன. பழந்தமிழ்ச் சொற்களான செம்பு செய்குநர், கஞ்சகாரர் ஆகிய உலோகத் தொழிலில் ஈடுபட்டுவந்த தொழிலாளர்களைக் குறிப்பனாவாகும். அயல் நாட்டினரால் நிறுவப்பட்டிருந்த வணிக நிறுவனங்கள் மட்டுமின்றிப் பல தொழிற் கூடங்களும் அரிக்கமேட்டில் செயல்பட்டு வந்துள்ளன. மட்கலங்கள் வனைதலும் மணி உற்பத்தியும், துணிகளுக்கு வண்ணச் சாயம் ஏற்றுதலும் தலையாய தொழில்களாக நடைபெற்று வந்துள்ளன. ரோமானியர்கள் தங்கள் வணிக இருக்கைகளை இங்கு அமத்துக் கொண்ட போது தங்கள் நாட்டுப் பொருட்களை இங்கு அமத்துக் கொண்டபோது தங்கள் நாட்டுப் பொருட்களை விற்றதுடன் அப்பொருட்களைப் போல இங்கேயே செய்து விற்பதற்கேற்ற தொழிலகங்களையும் நிறுவியிருந்தனர்¹⁷.

மட்கலத் தொழில் நுட்பங்கள்

அரிக்கமேட்டில் கி.மு. 200-க்கும் கி.பி.100-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் குயவர்கள் பாணைகளுக்குச் செந்நிறம் கூட்ட செம்மண் கரைசலைப் பசுமட்கலன்களில் பூசும் தொழில் நுட்பத்தைக் கையாண்டு வந்துள்ளனர். என்பதை அங்கு கிடைத்த பாணை ஓடுகளை வைத்து அறியலாம். சிவப்பு நிற மட்பாண்டங்கள் புதிய கற்காலத்திலேயே இருந்தன வென்றும் அவை பெரும்பாலும் கையினால் வனையப்பெற்று வந்துள்ளன என்றும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்¹⁸. அக்காலத்தில் இவை நேர்த்தியாக இல்லாமலும் நன்கு சுடப்படாமலும் இருந்தன. உலோகக் காலத்திலும், வரலாற்றுக் காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரும் சக்கரத்தின் உதவியால் சிவப்புநிற மட்கலங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. பொதுவாக மட்கலங்களை மணல், உமி, மைக்கா, களிமண் ஆகியவற்றைக் கலந்து செய்து வந்துள்ளனர். அரிக்கமேட்டில் உருவாக்கப்பட்ட பெரும்பாலான மட்கலங்கள் சக்கரத்தால் வனையப் பட்டவையாகும். ஆனால் குகிட்டி அடுப்பு, கிணற்றுக்கான உறைகள், பெரிய தொட்டிகள், அடர்த்தியான சாடிகள் போன்றவை கைகளால் செய்யப்பட்டவை. கைகளால் செய்யப்பட்ட மட்கலனில் மண்துகள்கள் செங்குத்தாகவும் சக்கரத்தால் வனையப் பட்டிருந்தால் அதன் மண்துகள்கள் பக்கவாட்டில் அமைந்திருக்கும் என்று அகழ்வாய்வாளர்கள் கணித்துள்ளனர்¹⁹. பழங்காலத்தில் செய்யப்பட்ட அடுப்பு, தாழி ஆகியவை போன்று வடிவிலும்

செய்முறையிலும் ஒப்புமை உடையவற்றைக் கிருமாம்பாக்கத்துக் குயவர்கள் இன்றும் செய்துவருகின்றனர். அரிக்கமேட்டில் கிடைத்த டௌலெட்டட் வகைப் பாணைகள் அனைத்தும் மத்தியத் தரைக்கடல் நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டவையாகும் என்று வீலர், கசால் ஆகிய இருவரும் கூறுகின்றனர். ஆனால் விமலா பெக்லியா, அரிக்கமேட்டில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கறுப்பு நிறமுள்ள வழுவழப்பான ரௌலெட்டெட் மட்பாண்டங்கள் உள்நாட்டுக் குயவர்களால் வெளிநாட்டுத் தொழில்நுட்பங்களைப் பின்பற்றிச் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.²⁰

பயன்பாட்டுத் தொழில் நுட்பம்

பண்டைத் தமிழகத்துக் குயவர்கள் தம் தொழிலில் புதிய தொழில் நுணுக்கங்களை எளிதில் ஏற்றுக் கொள்கின்ற தன்மை படைத்தவர்களாக விளங்கியுள்ளனர். ரோமானிய நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மதுச்சாடிகளுக்கு ஆம்ஃபோரா என்று பெயர். யவனர் நன்கலந் தந்த தண்கமழ் தேறல் என்று புறப்பாடல்²¹ இத்தகைய சாடிகளில் வந்த மதுவைத்தான் புகழ்கின்றது. இவற்றிலிருந்து சற்றே மாறுபட்ட கூர்முனைச் சாடிகளைத்தான் தமிழகக் குயவர்கள் அரிக்கமேட்டில் வனைந்திருக்கின்றனர். இவை கூர்மையான அடிப்பகுதியும் அகன்ற வாய்ப்பகுதியும் உள்ளவை. மேற்புறத்தில் கைப்படியின்றி வளையப்பட்ட இத்தகைய சாடிகள் உள்நாட்டுக் குயவர்களின் தொழில் நுட்பத் திறனுக்குச் சிறந்த சான்றாகும். மதுவை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பூமியின் அடியில் புதைத்து வைப்பதற்கு ஏதுவாக அடிப்பகுதி கூர்மையாகவும் மேல்பகுதி அகலமாகவும் வடிவமைக்கப் பட்டுள்ளன. காஞ்சுபுரத்தில் நடைபெற்ற அகழ்வாய்வில் ஆம்ஃபோரா சாடிகளுடன் இத்தகைய உள்நாட்டு மதுச்சாடிகள் வரிசை வரிசையாகப் பூமியில் புதைத்து வைக்கப்பட்ட நிலையில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆம்ஃபோரா சாடியைக் காட்டிலும் மிகவும் தடிமனாக உள்ள இவை நீண்டகாலப் பயன்பாற்றிற்காக உருவாக்கப் பட்டவையாகும். அரிக்கமேட்டிலும் வீலரின் அகழ்வாய்வில் உள்நாட்டில் உருவாக்கப்பட்ட கூர்முனை மதுச்சாடிகள் எட்டு ஒரே இடத்தில் புதைத்து வைக்கப்பட்ட நிலையில் கண்டறியப்பட்டுள்ளன.²² மணித்தயாரிப்பில் பயன்படுத்தப்பட்ட செங்கல் அடுப்பு ஒன்று அரிக்கமேட்டில் பீட்டர் பிரான்சிஸ் அகழ்வாய்வில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது உலோகங்களை உருக்கி வார்க்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட சூளையாகவும் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கலாம். பெரிய அடுப்பு வடிவில் செங்கல் அடுக்கிக் கட்டப்பட்டுள்ள வெளிப்புறக் கலவை கரிபடிந்து கறுமையாகக் காணப்படுகிறது. இதன் உள்ளே அடுக்கப்பட்டுள்ள செங்கற்கள் நெருக்கமின்றி இடைவெளிவிட்டுக் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய சூளையடுப்புகள் பளபளப்பான கற்களை வெப்பப்படுத்தி உருக்கி மணிகள் செய்வதற்காகப் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கலாம்²³ என்று கூறுகிறார் பீட்டர் பிரான்சிஸ். வடபகுதி தென்பகுதி ஆகிய இரண்டிலும் மணிகள் கிடைத்தாலும் தென் பகுதியில்தான் உருவாக்கும் தொழிற்கூடங்கள் இருந்திருக்க வேண்டும்.

முடிவுரை

மத்திய மாநில அரசுகள் மட்டுமின்றிப் புதுச்சேரி வாழ் மக்களும் அரிக்கமேட்டை இயற்கை மற்றும் செயற்கை அழிவுகளிலிருந்து காப்பாற்றுவதில் ஆர்வம் காட்டுபவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். இதற்காக முதலில் அரிக்கமேட்டுப் பகுதியில் வாழும் மக்களுக்கு அப்பகுதியின் இன்றியமையாமையை விளக்கவேண்டும். அது மட்டுமன்றி அரிக்கமேடு போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய பகுதி என்பதையும் புரியவைக்க வேண்டும். மேலும் அரிக்கமேட்டில் வளர்ந்துவரும்

சதுப்புநிலத் தாவரங்களை உள்ளூர் மக்கள் விறகுக்காக அழிக்கவிடாமல் காக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும்.

கி.மு.200 முதல் கி.பி.200 வரையிலான காலப்பகுதியில் மொழி பல பெருகியதாகவும் புலம்பெயர் மக்கள் கலந்து இனிது உறையும் துறைமுகமாகவும் பல்பண்டம் பகர்ந்து வீசும் பட்டினமாகவும், அனைத்து அறிவியல் தொழில் நுட்பத்திலும் சிறந்து விளங்கிய பொதுகே நகரம் என்று அழைக்கப்பட்ட அரிக்கமேடு இன்று சிதைவற்றுப் பொலிவிழந்து “அணிலாடு முன்றில்” போன்று காட்சியளிப்பது காலத்தின் கோலமாகும்.

அடிக்குறிப்புகள் :

1. தினமலர். 16-10-2000, ப.8
2. வாழ்வியல் கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி-I, 1986, ப.732.
3. Mother India, March,1970,p.184.
4. வாழ்வியல் கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி-I, 1954, ப.188.
5. Janaki, D., “The Glory of its Past and Pride – Pondicherry”, Pondicherry History Congress, Pondicherry,2000.
6. சிரில் அந்தோணி எஃப், சு.தில்லைவனம், அரிக்கமேடு, புதுவை அரசு, கல்வித் துறை சுற்றுச்சூழல் வெளியீடு,1989.
7. புதுவைச் செய்திகள் நவம்பர் , 1969, ப.13.
8. தில்லைவனம்.சு, “பழந்தமிழரின் நாகரிகச் சின்னம் அரிக்கமேடு”, சிவசக்தி பதிப்பகம், புதுச்சேரி, ஜூன், 2008, ப.126.
9. மேலதே., ப.131.
10. புறநானூறு பாடல் 37: 9-10.
11. பதிற்றுப்பத்து, 58 : 6.
12. புறநானூறு பாடல் 170 : 17.
13. மேலதே.,
14. குறுந்தொகை,12:2 15. நற்றிணை,124 : 4
16. குறுந்தொகை, 4.
17. புதுவைச் செய்திகள் ஆகஸ்ட் – செப்டம்பர், 1969, ப.23.
18. ஏகாம்பரநாதன் ஏ., “தொல்லியல் அகழாய்வு நெறிமுறைகள்”, சேகர் பதிப்பகம், சென்னை, 1983, ப.129.
19. மேலதே, ப.172.
20. Vimala Begley, “Rouletted Ware at Arikamedu – A New Approach”, American Journal of Archaeology, 1986, p.54.
21. புறநானூறு பாடல், 56.
22. தில்லைவனம்,சு, “பழந்தமிழரின் நாகரிகச் சின்னம் அரிக்கமேடு”, சிவசக்தி பதிப்பகம், புதுச்சேரி, ஜூன்,2008, ப.142.
23. Vimala Begley, Op. cit., 1996, p.220.